

Hoekje van de Tema Tieker (26)

Johann Vandenhaute

De voorbije maanden konden we ons hartje ophalen tussen kaders in tentoonstellingen ver, verder of dichtbij. Uw dienaar bezocht, bekeek en stelde vast. We kunnen alleen onder de indruk zijn van wat er te zien viel en vaststellen dat een verzameling nooit af is. Het lijkt een marmeren beeldje waar met veel passie en geduld aan gepolijst dient te worden.

Essen ECTP

De ECTP in Essen slaagt er al jaren in telkens een goed deelnemersveld te laten tentoonstellen, ondanks de zeer amateuristische administratie tot geen administratie en weinig informatie, iets wat ik afleid uit de verhalen van de deelnemers. De Duitse 'Gründlichkeit' is soms ver te zoeken, maar desondanks willen vele thematische verzamelaars het niet aan hun hart laten komen bij zoveel gekluns en zich toch laten meten en in competitie gaan. Het overwicht van de Duitse verzamelingen in Essen is al jaren zo, maar verzamelingen uit Italië, Nederland, België en nu zelfs Slovenië en Spanje ontbreken niet. Waarschijnlijk heeft de aanwezigheid van juryleden uit die landen voor een zekere stimulans gezorgd. De Duitse school primeert met als gevolg (met als referenties de heren Hess, Läge, Maas, Schmidt of Kunz) dat er zeer gedisciplineerd wordt tentoongesteld. Zonder twijfel komen er alleen zeer goede verzamelingen deelnemen.

Het idee bij de sprong van A4 naar A3 bladen is om de ruimte die je krijgt te maximaliseren.

Je ziet aan de verzamelingen dat de deelnemers snelle leerlingen zijn en zich allemaal snel bijschoolden om mooie en zeer hoogwaardige verzamelingen op te stellen. Op vlak van posthistorisch en filatelistisch oogpunt gaan alle verzamelingen zeer gedisciplineerd te werk en verwerkt men nieuw materiaal (nieuwe filatelistische bronnen) om de lat alsmaar hoger te leggen. Bij de uitwerking is innovatie (of thematische 4.0) nooit ver weg en probeert de verzamelaar zijn verhaal dichter bij de stukken in te werken. Bij de overgrote meerderheid van de verzamelingen is het verhaal goed leesbaar en zelfs zeer leerzaam, wat zeker bijdraagt tot het succes van de thematische verzameling.

Verzameling van Yannick Delaey met A3+ bladen

De onderwerpen van de verzamelingen zijn voortdurend in ontwikkeling en hebben zich meer en meer gespecialiseerd. De collecties worden voortdurend verbeterd. Stilstaan is achteruitgaan en terug naar af. De zeldzaamheid van de stukken is ongezien, en ons voorbeeld Frans De Troyer zou er enkel maar heel blij mee zijn, want hij predikte al van vroeger dat een verzameling iets te tonen zou moeten hebben. Waar komen al deze stukken plots vandaan? Dit kan alleen maar doordat er zeer veel aanbod is en dat de thematische verzamelaar zijn mosterd haalt uit verzamelingen van traditionele klasse en postgeschiedenis. Bijna iedereen heeft een aantal originele tekeningen en vele proeven in zijn verzameling. Alsook bijzondere stukken die eerder het voorrecht van de klasse postgeschiedenis waren en nu gedeeld dienen te worden met de thematische filatelisten.

Opmerkelijk is ook dat veel verzamelingen de sprong van A4 naar A3 maken, of een variant ervan van A4+, A4++ tot A3+. Het idee is om de ruimte die je krijgt te maximaliseren. De A4+ en A3+ bladen geven de tentoonsteller extra plaats. Zodoende moet hij minder stukken opofferen en vermijdt hij te moeten insnijden of overlappings toe te staan. De plus-bladen resulteren een extra van 2 A4-bladen per frame en dus in het geval van 8 frames een extra van 1 frame.

Opgelet! Bij bepaalde (internationale) tentoonstellingen kan dat in je nadeel zijn want soms zijn de kaders kleiner en worden de bladen overlapt. Dit was zo in New York (2016) en ook in Finlandia 2017 het geval. Daar gaat je mooie prestatie.

Verzameling van Willy Bats met A3 bladen

De Thematische Filatelie (met hoofdletters geschreven) is een volwassen klasse geworden en traditionele en/of postgeschiedenis-verzamelaars komen nu ook kijken naar onze verzamelingen en ontdekken natuurlijk dat belangrijke items die bij hen ontbreken nu in onze klasse te vinden zijn. Ook komen ze een kijkje nemen omdat onze collectie nu ook kan concurreren met de grote prijzen en hoge scores. Maar toegegeven, zulke thematische verzamelingen blijven een minderheid.

De bezoekers van de ECTP waren niet de jeugd, en dus de vernieuwing is nog niet voor morgen. Dit jaar behaalden twee dames, zijnde de Zwitserse Sylvia Kälin en de Spaanse Teresa Miralles, zeer goede resultaten en daarmee lijkt het mannenbastion een beetje doorbroken.

De resultaten van ECTP 2017 kan je hier verder in dit Themaphila-nummer raadplegen.

Finlandia

Als je al onder de indruk was van de tentoonstelling in Essen, dan zal dat zeker zo zijn van wat er te zien was in Tampere, Finland. Een heuse Europese tentoonstelling voor de 100^e verjaardag van de Finse onafhankelijkheid en waar vele bezoekers van vele Europese landen toch konden gespot worden, waaronder toch tientallen Belgen. Nog belangrijker waren de 403 verzamelingen verspreid over 2250 kaders. Voor Finland was het de grootste tentoonstelling ooit. In de thematische klasse waren dat er 44 samengebracht en werden ze ergens gehuisvest in de Duetto 1 & 2 genaamd, level 0, m.a.w. de kelder, maar daarvoor niet minder goed. Het geheel was goed verlicht en er was voldoende ruimte tussen de kaders. Maar je moest je weg goed kennen en het gebouw om je weg ernaar te vinden. Maar desondanks was er steeds veel interesse en veel goed volk te ontmoeten.

De verzamelingen waren aan elkaar gewaagd en de resultaten bewijzen dit; 2 grootgoud, 13 goud en 16 grootvermeil. Het moet een helse job geweest zijn voor de jury om hier enig verschil in te vinden. De grootgouden verzamelingen van de Fransman Jean Frick met 'L'acoustique' en de Belgische inzending van Michel Meuwis 'Teach me the French literature' staken er met hkop en schouders bovenuit. Dan heb je er een 20-tal, die elk hun goede stukken hadden, maar waar toch volgens de jury het verschil gevonden kon worden. Nieuw bij deze editie was het vooraf ter beschikking stellen aan de jury van de volledige verzameling in pdf of jpegs. Welk verschil dit maakte, is me niet echt duidelijk. Wat me wel opviel, is dat bij het jurygesprek een directer gesprek plaatsvond en dat de jury er een goed inzicht had van wat de verzameling presenteerde. Voor herhaling vatbaar, hoewel ik me soms afvraag of iedereen dit tot een goed einde kon brengen om alles tijdig in te scannen en op te sturen. Want de grootte van de bestanden zijn toch niet te onderschatten. Voor een internationale tentoonstelling in de toekomst is het zeker een must. En voor de verzamelaar een zege, want nu is hij toch beter gewapend en de jury beter geïnformeerd. Ook zou over het op voorhand indienen van een kopie meer duiding moeten gegeven worden. Wat gebeurt er als je na je inzenden van de pdf of scans nog zaken aanpast? Zal dit nog opgemerkt worden? Zal de jury uiteindelijk de

verzameling die is uitgesteld in de tentoonstelling jureren? Of staat hun waardering al vast? Zij die hun kopie indienen worden misschien extra onder de loep genomen dan hun collega's die dit verzaken. Want nu krijgt de jury alle tijd om de foutjes te bespeuren, maar even goed omgekeerd kan het tot een betere waardering leiden, gezien elk jurylid nu in de mogelijkheid verkeerde om de verzameling van blz. 1 tot de laatste grondig te lezen. Het moet een hele klus zijn om 44 verzameling op voorhand te lezen.

Ik heb de test gedaan met mijn eigen verzameling (chocolade), door deze naar enkele correspondenten enkele weken voor de tentoonstelling op te sturen. Opmerkelijk hoeveel opmerkingen ik kreeg over hoofdstuk 1 en minder van hoofdstuk 2 en verderop haast niets meer. Nochtans zou het mij verwonderen dat hoofdstuk 4 en 5 perfect zouden zijn. Dus dat is toch ook iets waar ik graag meer inzicht wil krijgen; hoe een jurylid geconcentreerd en volledig (80 of 128 blz.), niet één maar toch een vijftiental verzamelingen, leest en waardeert.

Er was ook een thematisch seminarie gepland (zie voor meer detail verderop in dit nummer) en de hedendaagse accenten werden er goed uitgelegd, ik som er een paar op:

- Tekst zo dicht mogelijk bij het stuk of postzegel
- Filatelistische kennis laten blijken door informatie te vermelden die het stuk interessant maakt. Verwacht niet dat de jury of de bezoeker het maar zou moeten weten.
- Correcte frankeringen en voldoende gedocumenteerd in de uitstalling.
- Stukken, postzegels, blokjes, proeven mogen elkaar niet overlappen. We mogen het verborgen deel wel insnijden, maar geen overlapping, want dan zeggen we dat het niet belangrijk is.
- Je stukken juist beschrijven, vooral als het private wordt overruled door het postale. Een private postkaart gefrankeerd op bestelling niet beschrijven als privaat postwaardestuk. Door dit te doen degradeer je je eigen stuk tot een privaat item wat het zeker niet is.

De stad Tampere, 3^e grootste stad van Finland, heeft aan TT niet al zijn geheimen prijs gegeven. Hoe kan het ook anders daar er ook zoveel te waarderen viel in de tentoonstellingshal. Want naast de thematische klasse, was het ook hoog feest bij de andere disciplines. Zelfs de postkaartenklasse, die getrouw in het noordelijk deel van Europa sowieso veel meer aanhangers heeft, was ongezien van hoog niveau. En je kan niet anders dan elk initiatief i.v.m. postkaarten tentoonstellingen te gaan steunen. Het is zowaar een heel attractieve klasse. Ik ben er zeker van dat we in België hieraan nog veel plezier gaan beleven. Ik denk namelijk aan de vele thematische verzamelaars die vanwege hun thema al vele tientallen postkaarten hebben aangeschaft en zich misschien aan een nieuwe verzameling willen wagen. Hopelijk wel.(98)

De puike resultaten van onze leden worden verder in dit nummer van Themaphila gepubliceerd en ik verwijs er met alle plezier naar.

X - O - X

Bron: Deze artikelenreeks is een **geactualiseerde heruitgave** van nummer 98 zoals deze werden gepubliceerd in het tijdschrift 'Filatelia' (Strombeek-Bever) door wijlen Florent Coene als leidraad voor de vergaderingen van Ke.The.Fil in de periode 1983 – 1993.